

Effektiv krisekommunikasjon via mediene

Verdens helseorganisasjon

Effective media communication during public health emergencies

A WHO handbook. 124 s, tab, ill. Genève: WHO, 2007. Pris CHF 35

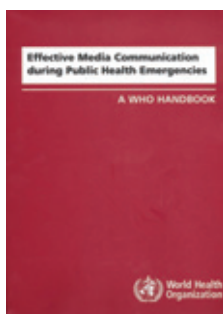
ISBN 978-92-4-154703-1

Verdens helseorganisasjon

Effective media communication during public health emergencies

A WHO field guide. 53 s, tab, ill. Genève: WHO, 2007. Pris CHF 15

ISBN 978-92-4-154704-8

Verdens helseorganisasjon har nå kommet med en håndbok om hvordan man skal få til effektiv kommunikasjon via mediene i en krisesituasjon. Den følges av en kortversjon, en «field guide», der

hovedpunktene blir presentert.

Utgangspunktet er organisasjonens erfaring fra tidligere utbrudd og andre helserelaterte krisesituasjoner. Forfatterne innleder med å påpeke at dårlig kommunikasjon kan bryte ned publikums tillit og akselerere sosiale og økonomiske kostnader, mens god kommunikasjon kan roe en oppskaket befolkning, få i stand samarbeid og være et bidrag til å redde liv.

Det er sju steg på veien til målet. Det første er å sette seg inn i mediernes arbeidsmåter og behov før man utformer mål, planer og strategier for kommunikasjonsarbeidet. Deretter må de som skal stå for kommunikasjonen øves opp, før man forbereder selve budskapet. Så velger man egnet kanal og avleverer dette. Til slutt må både form og innhold evalueres.

Boken er systematisk oppbygd, med samme detaljrike struktur for alle de sju stegene. Den er lettlest og oversiktlig og fylt av kulepunkter, modeller, skjemaer og huskelister. Dette er et godt utgangspunkt for

å lage egne rutiner og sjekklister tilpasset den enkelte organisasjon. Forfatterne understreker selv at de bygger på «best practice» – ideelle prosesser og tiltak som på grunn av praktiske, økonomiske, tidsmessige eller andre forhold ikke alltid er fullt ut realistiske.

Det mest fascinerende er gjennomgangen

av alt som bør gjøres for hvert steg og den utrolige detaljrikdommen. Trikket for leseren er å riste av seg følelsen av matthet over alt som burde vært gjort og heller glede seg over det som forhåpentligvis allerede er på plass i dagens planer og bli inspirert til å utvide og forbedre disse.

Man henvender seg til alle som jobber med helserelatert krisekommunikasjon. *Effective media communication during public health emergencies* er laget for å være en referansehåndbok for arbeidet med krisekommunikasjonsplaner og som et verktøy for forberedelser og trening på kriser.

Både medisinske fagfolk og kommunikasjonsmedarbeidere på alle nivåer vil finne interessante problemstillinger, tankevekkende påminnelser og nyttige tips.

Gunhild Wøien

Nasjonalt folkehelseinstitutt

Om kreft, men vel kort

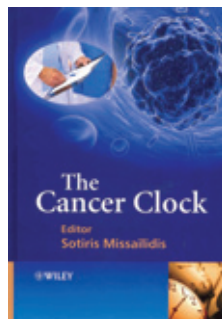
Missailidis S, red.

The cancer clock

300 s, tab, ill. Chichester: Wiley, 2007.

Pris GBP 70

ISBN 978-0-470-06151-0

Som tittelen antyder, er *tid* en viktig faktor i forhold til kreftrisiko og kreftutvikling. Utvikling fra en godartet polypp i tykktarmen til en infiltrerende kreftsvulst er ett eksempel. Samtidig er *sted* av betydning for

kreftforekomst. Epidemiologiske studier viser klare forskjeller i forekomst av f.eks. brystkreft, spiserørskreft, primær leverkreft og thyroideakreft mellom ulike kontinenter, ja, også innenfor samme land i noen tilfeller.

Med dette som utgangspunkt, ønsker redaktøren å gi leseren en generell innføring i kreftepidemiologi og kreftutvikling. I tillegg blir en rekke kliniske aspekter (diagnostikk, behandling, oppfølging, omsorg) belyst i ulike kapitler. Også palliative utfordringer blir omtalt, og fysioterapi hos kreftpasienter blir beskrevet i et eget kapittel.

I forhold til redaktørens ambisjoner svarer boken bare delvis til forventningene. Noe av dette kan skyldes at flere bidragsytere tydeligvis har sin bakgrunn i fagmiljøer, kulturer og helsesystemer som vektlegger en del aspekter innenfor kreftbehandling og -omsorg noe forskjellig fra det vi vanligvis gjør i vårt land. En annen ting

er at bokens begrensede sideantall ikke gir rom for annet enn nokså generell informasjon. Dette gjelder først og fremst de ulike behandlingsalternativer generelt, men kanskje omtalen av kirurgiske behandlingsmetoder spesielt.

Papiret er godt, innbindingen fin, og det er en rekke fargeillustrasjoner som stort sett er informative. For leger som er involvert i kreftbehandling og -forskning, eller for medisinstudenter som har behov for en referansebok, finnes det bedre alternativer – ikke minst prisen tatt i betraktning.

Jon Arne Søreide

Kirurgisk avdeling

Stavanger universitetssjukehus